

ELŐFIZETÉSI FÜLTÉTELEK.

Vidéken és Léván házhoz küldve:

Egy évre 5 frt — kr.
 Hat hóra 2 frt 50 kr.
 Három hóra 1 frt 25 kr.

Előfizetési pénzek postautalvánnyal küldhetők.

Éves számok 12 krjával kaphatók a kiadóhivatalban.

BARS.

HIRDETÉSEK.

Négyhasábos petit-sor egyszeri közlésért 7 fr.
 kétszeriért 6 kr, többszöriért 5 fr. fizetendő.
 Bélyegdíj minden egyes beiktatásért 30 Lr

A nyiltérben:

minden négyhasábos garmond sor díja 15 k.
 Velünk összekötötésben levő hirdető-írások, elő-
 fizetők, vagy a gyakori hirdetőik tetemes díj-
 kedvezményben részesülnek.

KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS TÁRSADALMI HETILAP; EGYSZERSMIND BARSVÁRMEGYE HIVATALOS KÖZLÖNYE.

A kéziratok a szerkesztőséghez: (Zöldkert-utca 33. sz.) küldendők.

Kéziratok vissza nem adatnak.

Megjelen: hetenként egyszer,

←+ vasárnap reggel. +→

A hirdetőket, előfizetéseket s a reklamációkat a kiadóhivatalba:

(Takarék- és Hitelintézet épület) kérjük utasítani.

A LAP KIADÓJA: NYITRAI ÉS TÁRSA.

FELELŐS SZERKESZTŐ: HOLLÓ SÁNDOR.

Az iparpiazz.

Hogy az iparnak piacz kell, régi igazság, mondhatjuk aksiomának is; ha az iparnak piacza van, akkor virágzóvá válik; s még inkább, ha ehhez szabadsággal is rendelkezik; a szabadipar s kereskedelem leghatalmasabb tényezői az ipar fejlődésének s felvirágzásának.

Azt ugyan nagyon könnyű elmondani, hogy az iparnak piacz kell, de sokkal nehezebb azt megteremteni.

Igaz, a szókimondás vagy kiírás a legkönnyebb; de az ipar részére megteremteni a piaczot a legnagyobb s legnehezebb feladatok közé tartozik.

Hanem azért, mivel már valami ehhez vagy legnehezebb, nem következik, hogy nem lehetne megteremteni s hogy nem kell a dologhoz fogni; mert hiszen, ha mindazt, a mi nehézséggel jár, nagyhamar eldobjuk, akkor bizony zöld ágra sohasem vergődhetünk; minél nagyobbak az akadályok és nehézségek, melyekkel össze kell ütköznünk, annak nagyobb munkát s lankadatlan szorgalmat kell kifejtenünk, hogy az akadályokat s nehézségeket legyőzhessük.

Mindenek felett terhesek az iparra nézve szomszédközi viszonyaink; nyugatfelé előrehaladt s virágzó iparral állunk szemben; amellet közlekedési összeköttetések nehéz, divergens volta, majd még a súlyos vámtarifa, sehogysen kedveznek iparunk előmenetelének; keletfelé pedig szomszédainkkal vámháboruban állunk; mind oly jelenségek, melyeknek elhárítását iparunk előmenetele sürgősen követeli ép úgy, mint a közlekedésnek olcsóságát és könnyűségét; ki nem ekszportálhatunk, de sokat importálunk.

S ha az előbb felsorolt bajok természetüknél fogva azonnal tán nem volnának orvosolhatók, mert nem egyedül tőlünk függ azok elhárítása, —

de már a mi a gyors, könnyű s olcsó közlekedést illeti, ennek megjavítása, a viszonyokhoz mérten való berendezése, egyes-egyedül saját munkánk, akarunk s áldozatunk korolláriuma, vagyis e téren országunk, az állam, az a faktor, mely a jó közlekedés megteremtése által iparunkat a fejlődés útjára legkönnyebben s legbiztosabban terelheti.

Mindezek azonban még nem egész és határozott feltételei a hazai ipar előmozdításának, s pusztán ezek által annak felvirágzását nem érhetni el, habár elsőrangú tényezők gyanánt tekintetnek mindenütt; vannak még ezeken kívül más szükségletei, igényei, melyek nélkül el nem lehet, ha életképességet akar biztosítani magának.

És itt első helyen dominál az értelem, a tanultság, a szakismeret.

Ezekre az 1884. évi ipartörvény hathatósan befolyt, midőn az ipariskolák felállítását elrendelte és azokat életbe léptette; ennek jótékony hatását immár elvitatni nem lehet.

S éppen azért, hogy ezek továbbra gyarapodjanak, hogy üdvös gyümölcsöket hozzanak, szükséges, hogy keresettekké váljanak, hogy a tanuláshoz és munkának meglegyen az őt megillető haszna és jutalma; a keresletet fokozni kell; fokozzuk pedig akkor, ha azon tereken, hol a szükség jelentkezik, mi magunk hazai ipartermékeket keresünk, s az idegent nem dődelgetjük, nem ápolgatjuk.

Ilyen tér a katonaság el látása.

Ez napjainkban már nyert ugyan némi tért, de az mindeddig oly szűk, hogy a hazai kisipar meg nem állhat rajta. Ennek szélesítése okvetlenül szükséges nem akként, hogy kiváltság adassék számára, hanem csak oly méltányosságot kérünk s annyi igazságot vindikálunk, a mennyit maga a dolog természete s hazai viszonyaink

jogosan várhatnak saját adózó polgárait részére.

Ez a méltányosság, ez az osztó igazság még mindig megoldásra vár, a mi, ha — mint hinni és reményleni szeretjük — megtörténik, tágulni fog az iparpiazz, melynek eléréseért buzgón sohajtozik naponkint a hazai kisiparos.

Hisz neki munka kell, munka által és útján megteremti ő maga független jólétét, a mi a status polgárának legfőbb posztulátuma.

Anakreon és az anakreoni költészet.

(Cserei József.)

Nec, si quid olim lusit Anakreon,
Delevit aetas.

Hor. 4. 9.

Polykrates halála után, 522-ben, Hipparchos hozta Anakreont nagy pompával egy ötvenevezős hajón Athéba. (Aelian Var. Hist. 8. 2.) Itt a magas aristokrata családok körében tág tere nyílt az ünneplétek költőnek élvezni az élet örömeit. Nem kevésbé tartom fontosnak fölemlíteni ezen körülményeket egy költő életében, mint akár magát a költemény tartalmát. A költő élete, viszonyai és költészete egy tüngenek össze, mint ok és okozat, és csak helyeselni lehet a francia Taine azon eljárását, melyet angol irodalomtörténetében követ, hogy tekintetbe veszi a motivumokat, a költő kedélyi hangulatát, melynek behatása alatt állott, szóval az irodalomtörténet természetrajzi oldalát, a lélek- és életani viszonyokat, melyek a költőt az ihletés perzeiben uralták. Anakreon folytonos élvezetek és kitüntetések között élve, a fejedelmi udvarokban a borról és szerelemről énekel.

Athénben érintkezett a keosi Simonidessal és nagy hatással volt a fiatalabb költői nemzedékre azon városban, a mely később Görögország fénye, a világ tanítója lett. Athénben tartózkodásának emlékét az Akropolison szoborral örökítették meg a

hálás athéniek, mint az ionok dicsőségét. (Egy mámorában énekelő költő. Paus. 1. 25. 1.) Mi történt vele Hipparchos meggyilkolása után, (514.) nem bizonyos. Ugy látszik, Thessaliában a fejedelmi Aleuadoknál, vagy talán épen csendben, szelid öröme között töltötte agg napjait. A marathóni csatát is megérte (490. szept. 29.) Hosszu élete erős testalkatra vall és a mellett bizonyít, hogy életelvét bölcsen alkalmazta: meg tudta tartani a kellő mértéket, sohasem fogott ki az élvezetekből és az egészségből. Nyolczvanöt éves korában (572—487) fejezte be életét, legalább ezt írja róla az ókor Voltair-je, Lukianos, Makrobioi című értekezésének 26. fejezete alatt. Mythikus monda szerint mazsolaszőlőtől fuladt volna meg a bordalok költője. (Val. Max. 9. 8. 8.) Teos városa Anakreon képét pénzere verette és sirt emelt neki. Ha nem Teosban halt meg, akkor az ott emelt sircenotaphium volt, üres sirt, minőt tiszteletből otthon állítottak a másutt elhalt embereknek. (V. ö. P. Thewrewk E. Anakr. 29. l.)

Dalait a így ion szójárásban írta, néhol aeol alakokkal vegyítve. Ezen könnyedség s ama körülmény, hogy vers-sorai röviddek, eszközölték, hogy műveit holta után annál nagyobb előszeretettel olvassák. Menyire kedves költője volt Anakreon a görög népek, mutatják az utánzatok; neve oly szorosán összeforrott a dallal, hogy most már anakreoni dalok alatt bort és szerelmet énekelő költeményeket értünk, s a ki jó bordalt akar írni, Anakreon szellemében kell azt megírnia. Suidas eképe jellemzi költészetét: „Irt bordalokat, lyrai dalokat, iambosokat és úgy nevezett Anakreonteionokat,“ (Lex. 91. l.) bár ez utóbbiak nem tőle származnak.

És itt behatóan figyelmeztetek azon körülményre, hogy nagyon családódnék az utókor, ha azt hinné, hogy Anakreonnak eredeti költeményei mind fenmaradtak. Horatius jóslata, hogy az idő nem trükkelt el azokat, az ő korában még érthető volt, a mi korunkra nem ment teljesedésbe. Töre-

TÁRCZA.

Budapesti tárczalevél.

— A halott emlékezte; katonai tanácskozások Budán; az appropriacionális vita; egy kis vihar a t. házban; hírek Tisza lemondásáról; a magyar ipar állami támogatása. —

A múlt hét nagy halottja ott nyugszik immár a családi sírboltban Terebesen. A gyászoló nemzet megadta a nagy halottnak a végtisztességet és visszatért napi munkájához. Igazán, milyen az élet folyása! A sírásó előbb rágyújt a pipára, aztán kapájával nekimegy a temető földjének, s másnap ép oly egykedvűen töltögeti a kukoriczát, krumplit s kapálja a szőlőt ugyanazzal a kapával, melylyel a halott elnémult szive fölé hányt nehéz darabokban a fekete rögöket. A nemzet megadta a pompát a halottnak, azután elszéledt. A rokonok egyedül maradtak az ő bánatukkal.

Az ország primása felkelt beteg ágyából, hogy a nagy embernek, a hazafinak koporsóját beszentelje. Kedden szintén maga celebrált az ünnepélyes gyászmisén, mely az elhunyt lelkiüdvéért tartatott az egyetemi templomban. Az Isten háza előtt rendörök tartották fel a kíváncsi tömeget, mert habár az Ur Isten színe előtt minden ember egyenlő, nem az az emberek szemében, mert ott sokat nyom a látnak a cím, rang, vagyon. És így jegy nélkül nem bocsátották a templomba a közönséget. A templomi énekkar Mozart gyönyörű rekviemét adta elő. A falakon mindenütt fekete szőnyegek az Andrássy család ezimerével. A gyertyák

halovány fénye sápadt viláogsággal borította a jelenlevők arczát. A lélek, mintha másvilágon érezte volna magát, odfogódott.

És maénap már ismét minden a régi kerékvágásban haladt. A halott nyugodjék békében. Az élőknek nem az a hivatásuk, hogy koporsórol és másvilágról álmodozzanak, habár már a hamut is homlokunkra kente a plébános ur. Komolyabb az élet, mint a halál. Ugy megyünk el, a mint születünk. De más kérdés az, hogy miképen élünk. A halált a jó magyar közmondás szerint: legutoljára hagyjuk.

A temetésre feljött katonai kitüntéseknek épen a legjobb alkalom nyílt arra, hogy miután most ugyis együtt vannak, összeüljenek egy kis katonai konferenciára. A katonai tanácskozások e héten folytak le az ősi Buda várában a király személyes jelenlétében. Sok érdekes kérdés került a szőnyegre. A többi közt szóba jött a füsttelen puskapor használata a katonaságnál. Egyes szakértők igen ajánlották. Az eredményről még semmi biztos tudomásunk ninesen.

De annál biztosabb tudomásunk van az appropriacionális vitában kitört vihar legkisebb részletéről. Multkor alkalom volt megjegyezni, hogy az ellenzék az összes miniszterek költségvetését előzékenyen tárgyalta; emlitem pedig, hogy mihelyt a miniszterelnök került a vitába, azonnal kezdtek gyülekezni a felhők. De fakeziozitással azért mindegyik párt a másikat vádolta. Most, mikor állambiztartásunk került szóba, a félig-meddig lecsillapult ele-

mek újból forrongani kezdtek s a miniszterelnök ellen minden oldalról megindult a támadás. Elsőben is Orbán Balázs provokált Tiszát arra a nyilatkozatra, hogy nyugodt lélekkel hivatkozik tizenöt éves miniszterelnöki multjára, hogy azelőtt mily rendezetlen volt állambiztartásunk, hogy a deficit rendszeren nagyobb volt az előirányzatnál s a pénzügyminiszter mindannyiszor póthitelt volt kénytelen kérni.

Azután pedig ifj. Ábrányi Kornél kockáztatta azt az erős, kétélű támadást, hogy Tiszát már nem a páncél, sem a fegyver védi, hanem azon vékony hártya, mely arczán van. Erre a szunyadó jobboldal is felemelte fejét és a vihar teljes erővel tört ki. Az elnök szava elveszett a zajban; csak a sok „vonja vissza“ ütötte ki fejét itt-ott a hömpölygő láma áramlatából. De hiszen erről bővebben olvastak Önök a napilapokban és így nem szükséges ennek tüzetesebb leírásába bocsát! oznom. Ábrányi két segéde által az elnöktől magyarázatot kért azon kifejezésért, hogy az ily szólásmód semmiféle tisztességes társaságba nem való. És az elnök megadta a magyarázatot.

Az ellenséges hangulat a házban ismét a legvégső fokra van csigázva. Az ellenzék csak az az egy mottó vezérli, hogy: Tisza menjen.

Még a vihar kitörése előtt újságotlák, hogy Tisza a vita befejezte után lemond, sőt ma már a politikai körökben Kállay Béni, közzö: külügyminisztert kezdik emlegetni utódjául. Mert az bizonyos, hogy a mostani állapot tarthatatlan. Vannak, a kik Baross

találják a miniszterelnöki állásra legalkalmasabbnak. Csak hogy ez még mind az idő kérdése. Mert mint Hamlethen olvassuk: lenni vagy nem lenni.

De fontosabb kérdés ennél a magyar ipar állami támogatása. A magyar ipar, mint tudjuk, még fejlődésének első korszakát éli, daczára annak, hogy egyes iparágakban a fejlődés erősen megindult. A német munkás-kérdés ránk nézve nem bir oly nagy elvi jelentőséggel, mint a német birodalom országaiban. Nálunk egyelőre nem annyira munkásvédelemről, mint inkább az ipari élet fejlődéséről lehet szó.

Es ezt tartotta figyelemre méltónak a miniszterium is, midőn a magyar iparnak nyújtandó kedvezményekről szóló törvényjavaslat kidolgozásába fogott. E szerint bizonyos iparágak tizenöt évig terjedhető adómentességet nyerhetnek, mi által az ipari élet köre tágulhat. Különösen pedig a textilipar fog részesülni első sorban ilyféle kedvezményben. Ez a javaslat első részében van felkarolva.

A második pedig azon bankoknak nyújtandó adó- és illetékmentességről szól, melyek ipari vállalatok alapításával és fenntartásával foglalkoznak. Kedvezményben fognak részesülni az újonnan felállítandó gyárak. Az állam, különösen pedig a honvédség szükségletét illetőleg, különös gond lesz arra fordítva, hogy az magyar gyárak és magyar iparosok által fedeztessék; de remélhető a z is, hogy a mennyiség arányában a közö; hadseregnek is szállítani fog a magyar iparos.

És így csakugyan kivihető az, hogy

dekeinek száma 173-ra megy, s ezt is csak a véletlen tartotta fenn; úgy maradtak ránk, mint a hogy az ókori művek közül akárhány: egyes későbbi írók idézeteiben, melyekből az utókor egy jellemző képet összeállítani többé nem bír. Anakreon képét ma ezen töredékeken és az Anakreon-teionokon keresztül ismerjük csupán, ezek sejtetik velünk jellemét. A pusztulásnak oka a byzanti kor papjainak fanatizmusában keresendő, kik az olyan Anakreon szellemű verseket örkölcselenségeknek bélyegezték és megsemmisítették. Így irtották ki az új attikai komédiárok műveit is, és ha esetleg a római Plautus, Terentius ezeket nem kontaminálják, fogalma sem lett volna az utókorban a Kr. e. negyedik század társadalmi viszonyairól. (V. ö. P. Thewrewk E. Anakr. 47 s. köv. l.)

Az anakreoni szellem földelésére azonban nagy jelentőségűek, mint mondám, ezen apokryph dalok is, mert az ő költészetének talajából nőttek fel, bennük a költő mintegy tovább él. És nem is az érdekel minket annyira, kicsoda az anakreoni dalok szerzője, mint inkább, mi azok tartalma. Emeljünk ki néhány vonást ezen költészetből.

A mit az újabbkori lantos költők talán több világfájdalommal, reflexióval át-szöve elmondottak a borról és szerelemtől, annak kezdője a világirodalomban Anakreon. Mert az utókor még most is közvetlenül vagy közvetve a régiekből merít. Még hosszú ideig fog kelleni bucsut járni a népeknek a hellén műveltség szentélyébe, hogy nemzeti irodalma számára ihletet merítsen, felvilanyozza annak lankadt izmait. A nagy eltérés az ó- és újkor között inkább az összerű világban tapasztalható, az ész és szív ugyanazon törvények szerint működött hajdan is, mint most, és ez biztosít örök életet az anakreoni daloknak.

Lássuk ezen költészetet először általánosságban. A szoros értelemben vett anakreoni dalok, mint a töredékek mutatják, négyfélék: himnuszok, melosok, szatirikus jambusok és elegiák. Ezen fajok egyik-másikába sorozhatók a jellegét képező szerelmi és bordalok, melyek öt nemesek az ókorban, hanem napjainkban is a görög lyrikusok legnépszerűbb alakjává emelkedtek. Mert tulajdonképpen himnuszai sem lehettek kizárólag templomi színezetűek, hanem voltak köztük, s talán a nagyobb része, szerelmi tartalmúak. A melos foglalta magában különösen szerelmi és bordalait akként szerkesztve, hogy azt vagy a kar, vagy egyes egyén énekelte. Szűrő jamlusait is a nem

magyar ipar pozíciója és fejlődése meg fog szilárdulni és sem a kivándorlás nem fog oly mérvet öltetni, sem pedig mezőgazdasági érdekeink veszélyeztetve nem lesznek, a mennyiben a nyers anyagot feldolgozás végett nem leszünk kénytelenek a külföldnek kiszolgáltatni s feldolgozás után mint kész cikket drága pénzen megvásárolni.

Fővárosi levelező.

Elhervadt virágok

Elhervadt virágok, eltépett levelek
Suttogják, regélik, hogy újra szerettek;
Eltépett levelek, elhervadt virágszál,
Fényesebb, ragyogóbb a legszebb virágnál.

Elhervadt virágok, eltépett levelek
Suttogják, regélik, mily forró szeretek;
Elhervadt virágszál, . . . eltépett levelek . . .
Istenem, ha ő is oly forró szeretem!

Annyian beszélnek . . .

Annyian beszélnek, annyian dalolják,
Hogy mi a szerelem, hogy mi a boldogság?
Minden kis virágon, minden kis leveleken,
Szerelm, boldogság jelképe int felém.

Mi soh' sem beszéljük, én soh' sem daloltam.
Elég, ha ringatlak ölelő karomban,
Elég, ha enyém vagy, elég ha szeretlek,
Elég, ha szemedből sejtem a szerelmet.

Lévai Sándor.

Mókus.

— Irta: Kersész János. —

Eieresztette a leánya karját, visszament a keskeny padlón. Ott megállt s várta, míg a leány átmegy. Ez vigyázva lépegett s mikor átért, nem is köszönt, nem is szólt egy hangot, gyorsan futott a gyaloguton.

Berezi utána nézett. Szemére vágta a

viszonzott szerelem fölötti archilochusi bosszu, gony sugalta szívébe. Az elegiák pedig régi felfogás szerint csak azt jelentették, hogy hexameter és pentameterben, tehát distichonban vannak írva, egyébként tartalma a legheterogénebb lehetett. Ezen fajhoz sorozandók epigrammái is. (V. ö. Thewrewk E. Anakr. 43. s. köv. l.)

(Folyt. köv.)

Törvénytörés.

— A halálra ítelt anyaggyilkos. —

Az ar-maróthi kir. törvénytörés folyó hó 23-án kötél általi halálra ítélte Kovács István nagysallói lakost, az édes anyján, öz. Kovács Istvánné személyén elkövetett gyilkosság büntetése miatt. — Kulcs Imre, törvénytörési elnök elnökle alatt a bírók voltak: Jávor Endre és Bethlenfalvy György, a jegyző Péterfy Béla; közváltó Kovács Sebestyén Lajos kir. ügyész, védő Dr. Engel Zsigmond, ar-maróthi ügyvéd.

A vádlott előadása szerint: Öz. Kovács Istvánné évekként ezelőtt eme fiával életjáradéki szerződésre lépett, — az átadott lakóházban egy szobát egy abból nyíló kamarával együtt saját használatára fenntartott, — azonban vádlott a szerződésbeni vagyoni kötelezettségét lánghán teljesítvén, e miatt közöttük gyakori volt a viszálykodás, és öz. Kovács Istvánné a szerződésből kifolyólag a vádlottat néhány év előtt be is panaszolta különösen azóta egymással nagyon feszült viszonyban állottak. — Öz. Kovács Istvánné a vádlott ellen utóbb megint pert indított, melynek tárgyalására határnapul 1889. december 21-ike tüzetett ki a lévai kir. járásbírószálg elé. — Kovács Istvánné már hosszabb időtől fogva nem igen járt — legfeljebb vasárnaponként — a részére fenntartott lakására haza, és éjelekre meg egyáltalában nem, hanem a városban hol egyik, hol másik rokonánál tartózkodott, mert a mint egyszer-mászor mondotta, félt a fiától, hogy ez valami rosszat tesz vele. 1889. december 15-én Kovács Istvánné a délelőtti isteni tiszteletéről egyenesen hazament, — de attól kezdve nem látta őt a városban senki. Napok teltek, hogy öz. Kovács Istvánné hiánya valakinek feltűnt volna, s csak akkor kezdtek gyanítani eltűntét, a mikor a következő vasárnap délelőtti isteni tiszteleten sem volt látható, minélfogva veje, Császár János a községi bírónál jelentést tett, — az eltűntnek lakására mentek, azt zárva találván, feltörték, — a mely alkalommal egy a vádlottnak neje, mint maga a később hazaérkezett vádlott is azt mondták, hogy a megelőző vasárnap volt ott-hon utoljára, s hogy hova ment, nem tudják.

Másnap Császár János hosszabb kutatás után a nagy-sárói határban egy esordás kutban egy fejjel lefelé és lábbal felfelé álló hullára akadt, mely hullában anyósára ismert. — Ugyaneznap észrevett a hóban a dülömtől a kutig vezető egy szánnyomot is, és egyforma csizmanyo-

kalapját és folytatta utját. A merre ment, mindig azt dümmögte magának: Mókus! Mókus! Mintha saját szíve visszhangot vert volna, szinte hallani vélte a saját hangját. Felve nézett körül, hát ha hallotta valaki, pedig egy árva szót se szólt.

A mókus pedig futott, mintha valaki folytonosan az „ó” hangján a fülébe kiáltaná: „Mókus, Mókusom.” Az óv? Nem. És futott egyenesen haza. Az utcaajtót nagy zajjal csapta be úgy, hogy az udvaron kapargató tyukok, csibék, még a szárnyuk alá dugott fejjel mészázó kacsák és ludak ijedten ugráltak fel. A mókus pedig futott, mintha kergetné valaki. A derekára kötött szalag lebegett utána.

Besietett a házba. Kis kosarát ledobta az asztalra. Maga pedig lihegve ült a székre. A fülébe egyre csengett annak a hangja. Bedugta mind a két fülét rózsás ujjával és majd nem sirva susogta: Nem akarom, nem akarom. De a füle egyre csengett, a szíve egyre zakatolt. Két kezét szíve fölé tette, mintha dobogását akarná csendesíteni.

— De mikor nem akarom, nem akarom.

Mintha valaki kérdezte volna a háta megett, hogy mit nem akarsz, te kis mókus, te? Szeretni?

Megfordult és körülnézett a szobában.

— Semmit. Semmit.

Ha most az édes anyja látná! Látná kipirult arcát, ragyogó szemeit, piros ajkát, mely majdnem kicsattant az élettől! Leborult az asztalra es sirva fakadt.

— De minek is jön mindig az utamba?

— Mondogatta magának. — Én nem mondtam neki soha. Mikor úgy is tudja, hogy gyűlölöm, nagyon, nagyon.

Felemelte fejét, szemben az ablak mellett egy nagy tükör állott és saját alak-

ját pillantotta meg benne, amint az utolsó szótartog ejti ki: nagyon. De ő neki ugy tetszett, mintha az a másik leány, a tüköribeli alak, kötekedni akart volna vele és gunyosan mondaná: „Nagyon?”

Lábával toppantott. Kis öklével nagyot ütött az asztalra és indulatosan kiáltá: — Nagyon hát. Végzetlenül. Csak azért is. A tüköribeli alak ismételt látszott: „Ért is.” Olyan volt, mint egy rakoncátlan siró gyermek, kit édes anyja valami esnyért jól elnaspángolt. Szégyelte magát önmaga előtt, hogy sirt, pityergett, mint egy iskolás gyermek.

Pedig hát csakugyan gyermek volt ő. Valóságos kis mókus. A tizenhatodik év nyara még el nem szórta rózsáit felette. Tizenhat tavasz langyos szellője simogatta még csak gömbölyű arcocskáját, orrocskáját. És mégis sehogy sem akart gyermeknek látszani, gyermeknek lenni. A bábozással már tíz éves korában felhagyott. Leánypajtásait sem szerette, kik báboztak. Most meg plane vén leánynak is tartotta magát, ki csak arra van hivatva, hogy lészon és itéljen. A kis mókus. Főleg ezt a nevet nem akarta hallani, Nem, mert ezt a nevet ő adta neki, a kit ő gyűlöl nagyon, nagyon gyűlölő hát, megmondta neki már sokszor és mindannyiszor meg fogja mondani, valahányszor utjába áll.

De mit is akar ő vele? Minek ingerkedik vele?

— Azt hiszi, hogy gyermek vagyok. — Susogta önmagának. — Pedig már megtanulhatná, hogy nem vagyok. És rokona sem vagyok, hogy így bánjak velem.

És hozzá tette: gyűlölöm, gyűlölöm.

Mert bizony csak nem szereti azt a büszke családot. Annak a kevély, gőgös nagyasszonynak a fiát, a ki úgy hivatja magát, hogy „Kádas Mihályné nagy asszonyom.” Berezi urfi is csak olyan, mint az

tulról jobb kezével a nyakát megszorította és bal kezével a zsinogót nyakába vetette.

A tárgyalás reggel 9 órakor vette kezdetét. — Bevezetett a vádlott két szuronyos börtönőr között; — arca halvány, szeméi bágyadtak, — mereven néz maga elé, — látszik rajta a lelki furdalás; — a bírónak kérdésére néha gyenge, ritkán érthetőbb hangon felelt, — s beismerte nagy vétkét, mely lelkét nyomja.

A tanúk kihallgatása délután 1 óráig tartott, — ekkor a tárgyalás elhalasztott délután 3 órára, a mikor a tanúk megeskettettek és elmondattak a vád- és védbeszédet, melyek egy a kir. ügyész, mint a védő, dr. Engel Zsigmond jeles képzettségéről tanuskodnak.

A végtárgyaláson elmondott jeles és igen érdekes vád- és védbeszédet későn érkezően be hozzánk, azokat lapunk legközelebbi számában fogjuk közölni.

Az ujonczozás Barsvármegyében.

Márczius hó 12-13-án, az oszlányi járás Oszlányban. — 15-18-án, az ar-maróthi járás Ar. Maróthon. — 20-22-én, a verebélyi járás Verebélyen. — 24-én, Léva város ujonczozása. — 26-29-én, a lévai járás Léva. — 31-én Ujbánya város ujonczozása.

Április 14-17-én, a bars-szent-keresztii járás Bars-Szent-Kereszten. — 19-21-én, Körmöczbánya város ujonczozása. — A sorozó bizottságok elnökei: az oszlányi járásban: D e t t r i c h Péter; az ar-maróthi, verebélyi és lévai járásban: D o m b a y Vilmos, Barsvármegye alispánja; Ujbányán: M o r v a y György; a bars-szent-keresztii járásban: C h a b a d a József; Körmöczbányán: dr. A m o n Ede.

Bizottsági polgári orvosok: dr. Hladny János, dr. Benkő Lajos, dr. Sikray Dávid, dr. Brach Ferencz, dr. Holéczy Péter, dr. Gasparez Béla és dr. Langfelder Adolf; sorozó járási tisztviselők: az illető járás főszolgabírói és a városokban: a városok polgármesterei.

Különfélék.

— Márczius 15-ike. A nagy nemzeti ébredés évfordulójának megünneplésére az idén is már nagyon készülnek országzszerre. Városunk is azok közé tartozik, mely eme magasztos napot minden évben ünnepélyességgel szokta megülni. Mint értesülünk, az e célra már évek előtt alakult rendező bizottság ma délelőtt ülést tart, hogy a programot megállapítsa. Hiszszük, hogy a rendező bizottság és a város polgársága mindent el fognak követni, hogy az ünnepély ne maradjon mögötte az előző években rendezettekhez képest.

— Léva város képviselőtestületének február hó 27-28-án tartott közgyűlésén több oly nevezetes ügy lett elintézve, melyek úgy közgazdasági, mint társadalmi

anya. Gőgös, büszke. Az alma nem esik messze fájától. Jól esik neki, ha a szegény leányt üldözheti. — Az igaz, hogy az édes anyjának a birtoka a Kádasnéjéhez csak annyi, mint egy morzsa a kenyérhez, de a neve, a neve van mindig olyan tisztességes, mint Kádasné nagyasszonyomé. A Kerekes familia sem volt mindig utolsó. Azért, hogy édes anyjának, a szegény özvegynek nem úgy megy a dolga, mint akkor, mikor még édes atyja, a megboldogult Kerekes Lázár élt.

Azért hát ne álljon neki az utjában soha, de soha. Ő gyűlöli. És ezzel a gyűlölettel fog meghalni is. Mert ezt senki és semmi sem tudja kiirtani szívéből. Bele van az növe. Vele született. Gyűlölet az. Mély, elolthatatlan gyűlölet.

Hanem azért az az arc, mindig ott káprázott a szemé előtt. Az az ajk mindig oda susogta a fülébe: Mókus. Annak az erős karnak szelid érintését még most is érezte a keze fején. Mintha az utcai ablakról az ő feje kandikálna be a virágok között köszöntve: Jó estét mókus! Pedig hát már a zöld zsalugátért is felrakták.

Az ajtó csendesesen megnyílt. Felrezenent. Pedig nem volt oka. Csak a mama volt. Özvegy Kerekesné.

— Már itthon vagy?

— Igen, anyácskám.

Eleibe sietett. Megölelte és megeskoltta. Aztán ismét helyet foglalt és hallgatott.

Kerekesné figyelmesen nézte, de úgy tett, mintha dologgal volna elfoglalva. A szekrényből félbehagyott munláját vette elő és varni kezdett.

Az óra ketyegett. A kis szobában csend volt. Csak az udvaron susogott a szederfa lombja.

(Folyt. köv.)

viszonyaik szempontjából nevezetes momentumokat képeznek a városközlésében. — A város költségvetése képezte első sorban a megvitatás tárgyát; ez alapon kitűnik, hogy a város összes bevétele 1890-re 30,945 frt 80 kr., kiadása 42,200 frt 58 kr., a fedezendő hiány 11,254 frt 78 kr.; mely összeghez hozzáadva még a néhány száz frtnyi összegben proponált, nélkülözhetetlen kiadási többletet: 30/100-ban megállapítva a hiány fedezésére kiveendő pótdó. — Örömmel konstatáljuk, hogy a kor igényeihez mért haladást látunk a költségvetés keretében egyes tételeiben körvonalozva, mely a czélutadatos fokozatos költségemelés által erőt biztosít a város fejlesztéséhez.

A rendes tételre vonatkozóan első helyet foglal el a közoktatási pozíció, melynek fedezetére a város közönsége 9204 frt 65 krt költ; az utak s utcák kövezésére és világítására 2780 frt 60 krt vett rendes kiadást tételtként s rendkívüli tételtként esatolta ugyanezen összeghez a regale ez évi 6000 frtnyi nyereségét is. — Ugyanezen üléseken lón határozta, hogy a képviselőtestület kebeléből egy gymn. szakbizottság alakítását, melynek feladata — a gimnázium-ügy végleges megoldása mellett — odatörökenni, hogy hathatós befolyása, támogatása által intézetünk nemes feladatahoz híven, biztos alapokra fektetve, a lehető legszelebb körben nyújtsa a kultúra áldásait. E bizottság tagjai: Mácsay Lukács, a bizottság elnöke, Szabady Gyula, Leidenfrost Gyula, Lakner László, Holló Sándor, Belesák László, Schleifer Armin, Báthly László és Huberth Vilmos. — Az ülés tárgysorozatát a tiszti ügyész lemondása zárta be; Cserey Vilmos, a város tiszti ügyésze, — ki négy évi rendkívüli buzgó, lelkiismeretes működése által a város közönségét hála kötelezte le — megvált hivatalától Sajnáljuk végzetlenül, sajnáljuk a közjó érdekében, hogy e kiváló erőt, — ki rövid működése alatt egy félszázad mulasztásait, hibáit volt képes orvosolni, — közigazgatásunk vezérkárából elvesztettük.

— **Táncestély.** Szép és kedélyes mulatságnak voltak színhelye tegnapi este Léva városában az „Oroszlán“ vendéglő termei, melyekben a város és vidéke intelligens fiataljainak több tagja által rendezett táncestély a legvidámabb hangulatban zajlott le. A termek gyönyörű, majdnem pazarnak mondható díszítésű, a rendezőség jó izlése mellett, Szta nek Albert vendéglősnek is ügyességére vall, aki — miut értesülünk — a díszítést, a rendezőség utasításai szerint, meglepő csinnal teljesítette. A szép, nagy és vidám társaság, melynek soráiban nemcsak Léva és a vidék, hanem a szomszéd vármegyék is képviselve voltak, — bőven kárpótolhatta magát a farsang alatt nélkülözött mulatságokért. — Kilenc óra után sorakozott táncra a tüzes vérű fiatalok és lapunk zárta kör — a hajnali órákban — még mindig vigan járja; az általános jókedvből következő kiviradig. A fáradhatlan rendezőség páratlan előzőekenység- és figyelemmel teljesítő szép kötelességét s ennek tulajdonítható, hogy az egész közönség jól mulatott s az estély oly ritka s fényes sikert aratott, a milyenre már évek óta nem emlékezünk. Az első négyest 40 pár táncolta. — A hölgyekből tudósítónak a következők csinos koszorut sikerült egybeállítani. Asszonyok: Balbach Andrásné, Becsey Antalné, Boleman Józsefné, Boronkay Lászlóné, Czizok Jánosné, Fogler Lajosné, Hajdu Jánosné, Horváth Mihályné, Jankovič Aladárné, Kabina Józsefné, Klobusiczky Jánosné, Koczab Frigyesné, Kosztolányi Sándorné, Kruplanicz Sándorné, Leidenfrost Aurélné, Lipthay Guidóné, Marschall Károlyné, Nemlaha Gyuláné, Novotny Imréné, dr. Pólya Józsefné, Rónay Gusztávné, Squor Istvánné, Schwarz Ferenczné, Szabó Lajosné, Szilassy Caesarné, Szirányi Sándorné, Sztankay Kálmáné és Vajda Pálné. — Leányok: Balbach Irén, Boleman Gizella és Lenesi, Boronkay Ilonka, Fogler Ilonka, Hajdu Anna, Horváth Emma és Mariska, Klobusiczky Livia, Kosztolányi Ilonka, Kruplanicz Flóra, Leidenfrost Aranka és Mariska, Leidenfrost Paula, Lipthay Mariette, Mailáth Biri, Mariska és Örszike, Marschall Gizella, Pólya Olga, Rónay Alma és Helén, Squor Emma és Gizella, Szabó Etelka és Ilonka, Szecsányi Jusztá, Szilaveczy Mariska, Szmiésko Olga, Szirányi Minké és Lili, Sztankay Irma.

— **Kaszinó-estély.** A lévai kaszinó vígalmi bizottsága lapunk utján értesíti az estélyek iránt érdeklődőket, hogy a legközelebbi estély e hó 13-án, jövő csütörtökön, lesz megtartva. — Ismerte a bizottságnak fáradhatlan buzgalmát, előre is hiszszük, hogy siker tekintetében ezen estély is méltóan fog sorakozni az előbbiekhöz.

— **Hymen.** M a d a r á s z Ernő, gyógyszerész, e hó 26-án esküdtött örök hűséget Léva városának Etelka kisasszonynak, P a z á r Károly, képezdei ének- és zenetanár kedves és szeretetre méltó leányának. — Állandó és boldog megelégedés kísérje a szép frigyet!

— **Tüzlők gyűlése.** Barsvármegye önk. tüzlők-egyesületének szövetsége Léva városában jövő hó 8-án, d. e. 9 órakor, a város ház termében alakuló közgyűlést tartja, melyet D o m b a y Vilmos, vármegyénk alispánja hívott össze. A közgyűlés tárgyai:

A szövetség láttaozott alapszabályainak bemutatása. — A szövetségi ügyvezető elnöknek, alelnöknek, műszaki előadónak, jegyzőnek és pénztárosnak megválasztása. — A 12 tagú szövetségi választmányának titkos szavazás által leendő megválasztása. — A vármegye tűzrendészeti és építési szabályrendelete tervezetének tárgyalása.

— **Szineszet.** J e s z e n s k y Dezső, sziniszagató, tekintetbe véve ama körülményt, mely szerint az „Oroszlán“ vendéglő nagyterme e hét folyamán több oldalról igénybe lesz véve, — Losoncziól táviratilag értesítette szerkesztőségünket arról, hogy a társulat csak a j ö v ő h é t e n kezd meg az előadásokat.

— **Megbízás.** Az igazságügyminiszter az aranyosmaróthi törvényszék területén előforduló törvényszéki orvosi, valamint az ar. maróthi fogházorvosi teendők rendes ellátásával F r a n k ó József dr. ottani gyakorló orvost bízta meg.

— **Tüzeset.** Ma egy hete, az esti órákban A l s ó - V á r a d o n egy pajta és szalmakazal égett le. A nép között azon hiedelem van elterjedve, hogy a tűz gyújtogatásból eredt s azt állítolag egy felsőváradlakos követte el. Ezen gyanuját a nép a templom falára ragasztott fenyegető iratból meríti, melyet az ottani jegyző Lévárna, a szolgálóiról hivatalhoz tett át.

— **Hymen.** — F i s c h e r Béla, városunk szülötte, budapesti jó hírű kereskedő, a napokban váltott jegyet H a t s i k Berta kisasszonynyal, H a t s i k Mór budapesti ház tulajdonos s nagykereskedő kedves leányával.

— **Halálos ítélet.** Az ar. maróthi kir. törvényszék K o v á c s István, nagy-sallói lakost, anyagyilkost, kinek büntetettől mi is megemlékeztünk annak idején, — mult hó 26-án kötél általi halálra ítélte.

— **Meglepő eredmény.** A füst nélkül robbanó puskaporrall tett kísérletek, melyek most folynak a bécsi arzenálban, újabb meglepő eredményre vezettek. Ez a löpor a legnagyobb kezdő sebesség mellett 1000 — 1200 lépésre veti egyenes irányban a golyót. A gyalogsági fegyverekhez eddig használt töltések csak 500 lépésre röpitették egyenesen a golyót s így ez új löpor által e tekintetben elért eredmény rop-pant nagy.

— **Primások statisztikája.** S i m o r János hercegprimás e hó 24. a fővárosban érte meg primáságának 24-dik esztendőjét. Esztergomban isteni tisztelettel ünnepezték meg az évfordulót. Ottani levelezőnk ez alkalomból érdekes történeti statisztikát állított össze. E szerint Esztergom hetvenöt érseke közül K a n i z s a i János (1387 — 1418.) 31, S z é c h y Dénes (1440 — 1465.) 25, B a k a c s Tamás (1497 — 1521.) 24, V á r d a y Pál (1526 — 1549.) 23, L i p p a y György (1642 — 1666.) 24, B a t t h y á n y József (1776 — 1799.) 23 évig volt Magyarország hercegprimása. Pázmány Péter 21 évig s a legidősebbik érsek, S z é c h e n y i György, a ki százöt éves korában halt meg, csak tíz évig töltötte be az érseki széket. — Simort a negyedszázados érseki jubileumtól már csak rövid egy-két esztendő választja el s akkor ő lesz Szent István óta a hetvenöt esztergomi érsek között a harmadik, ki érseksége negyedszázadát betöltötte.

— **A vetések állása.** Vidékünkön s általában a Duna balpartján a vetések igen csekély kivétellel jól teletek, az utóbbi időben az enyhe nappalokra beállott kemény éjjeli fagyok dacára az erőteljesebb vetések jó karban állanak. A gazdasági munkálatok közül az itt-ott megkezdett szántást a keményre fordult időjárás miatt be kellett szüntetni.

— **Eladó hercegnők.** Európa fejedelmi családjai nem szükkülködnek eladó leányokban, mert ez idő szerint bennök negyven eladó hercegnő van. Ezek közül kettő és pedig egy montenegrói hercegnő s a görög király egy leánya, orthodox hitű. Tizenkilenc fejedelmi leánya katolikus vallású. Ezek közül négy bajor, három belga és öt Bourbon hercegnő; továbbá van négy eladó osztrák főhercegnő, egy szász és egy württembergi hercegnő. A protestáns hitet vallja a Walesi hercegnő két leánya, Viktória és Margit porosz hercegnők, egy hesszeni, egy holsteini, egy meklenburgi, egy szász-weimári, egy anhalti hercegnő és még néhány kisebb német fejedelmi családnak leányarja.

— **Léva február hónapban elhaltak.** K o n t a János, élt 5 évet; özvegy Svarez Gáborné, szül. Loderer Örszibet, élt 67 évet; özvegy Sabler Ferenczné, szül. Kanóti Anna, élt 67 évet; Baumgarten Miksa, élt 19 évet; Svarba Ferenc, élt 64 évet; Szlabei Samu, élt 23 évet; Beles Jánosné, szül. Csudai Róza, élt 39 évet; özvegy Bákai Istvánné, szül. Péteri Karolina, élt 65 évet; Szukenyik Anna, élt 67 évet; Matisz Teréz, élt 33 évet; Feja István, élt 78 évet; özv. Praicz Józsefné, szül. Paulo Mária, élt 69 évet; Hagara Jánosné, szül. Kaizer Mária, élt 34 évet; Plander Ferenc, élt 1 évet; Krkoska Julianna, élt 2 évet és özv. Szekrini Józsefné, szül. Brandtmayer Luiza, élt 56 évet.

— **RÖVID HIREK.** — Amerikában az 1892-iki vilákiállítás a képviselőház határozata szerint Chicagóban fogják megtartani. — Németországból az utolsó 10 év

alatt másfél millió ember vándorolt ki Amerikába. — Nagy orkan pusztított nem rég a kínai partokon. Ezer halászbárka közül néhány száz elmerült és több mint 3000 ezer halász a tengerbe fult. — **A hercegprimás** e napokban töltötte be az esztergomi érseki széket elfoglalásának huszonharmadik évfordulóját. — **A vaczi fogházban** e hó 25-én zendülés volt. Néhány feyencz fellazadt őrei ellen s a dulakodásban egy főör veszéyesen, másik kettő pedig könnyebben megsebesült. — **Az orosz czár** ingatlan vagyona körülbelül ötven millió hektárt tesz ki, vagyis a czár, mint földesur, akkora birtokkal rendelkezik, mely Ausztria-Magyarország nagyságának felel meg. — **A hírlapjegy-kedvezményt** a kereskedelemügyi miniszter kiterjesztette a különböző üzletemberek által az ingyen szétküldött hirdetéses időszaki lapokra is. — **Eszéken** panszláv tüntetésektől tartanak az orosz dalársulat hangversenyei alkalmával, mert a szerbek feltűnően mozgolódnak. — **A közös hadügyminisztérium** közöszirre teszi, hogy a fiemei tengerészeti akadémiában a jövő tanévre 36 hely, közöttük több félfizetéses és alapítványi, üresedik meg; folyamodni július végeig lehet a miniszteriumnál.

APROSÁGOK.

— Rovatvezető Z u b a n y. —

V o n j a l e h o z o m á n y á b ó l. A kis Malvina betörte az ablakot; e csinnye miatt atyja meg akarja verni. — Papácska, kedves papácska — könyörög a kis hűnös — ne verj meg, — vond le inkább a hozományomból az ablak árát!

A k ö d. — Miből l sz a köd? — kérdezi a tanító a Fista gyerekektől. — A csillagok idézik elő, — válaszol bátran a gyerek. — No ez új dolog. S hol szedted te ezt? — Hát tegnap hallottam a mamától, hogy valahányszor apám a „fehér csillag“-ból jön haza, mindig ködös.

KÖZGAZDASÁG.

„The Gresham.“ A „Pester Loyd“ f. é. január hó 12-iki számában azt írja, hogy ezen életbiztosítási társaság, mely több mint huszonöt évi itteni működésénél fogva teljes polgarjogot nyert, előzőekenység és szabadelvű feltételei miatt pedig mindinkább tért hódít, ezennel közzeböcsátja 1888/89. évi működésének jelentését, mely működésének minden irányában tekintélyes haladást tüntet ki. Említésre méltó ez alkalommal, hogy a „Gresham“ ezidén is teljes figyelmét a tartalékalap gazdagítására fordította, mely ezáltal ismét 3.956,563 frkkal gazdagodott és jelenleg több mint 106 millió frankra rug. E társulat évi jelentése, mely az 1889. június hó 30-án befejezett 41-ik üzletéről szól, és a részvényesek 1889. december hó 10-én tartott rendes közgyűlés elé terjesztett, rendelkezésünkre állván, következő főpontjait közöljük. Az elmúlt év eredménye rendkívül kedvezőnek mondható. A társulathoz az utolsó év alatt 5923 biztosítási ajánlat nyújtott be 49.069,600 frk értékben, melyek közül elfogadattat 5140 drb. 40.748,650 frk. biztosítási összeggel és erről a megfelelő számú kötvény ki is állítottat. A díjbevétel, a visszabiztosítási díjak levonása után 15.050,885 frk. 52 cts. ra rug, a miben az 1.480,079 frk. 27. cts.-mot tevő első évi díjak befoglalattak. A kamat számla mérlege 4.277,633 frk. 34 cts.-mot tesz, miáltal a társaság évi jövedelme — a díjbevétel hozzászámításával 19.328,518 frk. 86 cts.-ra emelkedett. A társaság az elmúlt év folyamában 8.515,351 frk. 56 cts.-ot utalványozott oly követelések folytán, melyek életbiztosítási kötvényekből eredtek. Lejárt biztosítási és vegyes biztosítások sat. fejében fizetett a társaság 1.978,229 frk. 79 cts.-ot, kötvények visszaváltására 1.571,691 frk. 04 cts.-nyi összeget fordított. A biztosítási és járadék alapok 3.956,563 frk. 23 cts.-al gyarapodtak. Az összes cselekvő vagyon az üzletév végével 106.578,528 frk. 96 cts.-ra rugott. Tőkebefektetések: 1.774,504 frk. 24 cts. a brit kormány értékciben. 539,819 frk. 79 cts. az indiai és gyarmati kormányok értékciben. 13.026,873 frk. 64 cts. idegen államok értékpapírjaiban 1.731,190 frk. 10 cts. vasuti részvények, elsőbbségek és garantáltak, 48,927,020 frk. 31 cts. vasuti és egyéb kölcsön kötvényekben, 16.365,280 frk. 52 cts. a társaság ingatlanaiban, melyekben a társaság bécsi és budapesti házai befoglalattak, 8.822,044 frk. 35 cts. jelzálogban és különböző értékekben 14,778,793 frk. 98 cts.

A mint értesülünk, az Assicurazioni Generalihoz közel álló körökben egy magyar jég- és visszabiztosító-társaságot szándékoznak alapítani; a társaság egy millió forint alaptőkével alakul, székhelye Budapest lesz és hazánkban, mint szintén Ausztriában jégbiztosítással fog közvetlenül foglalkozni, mely czélra az Assicurazioni Generali saját ügynöki hálózatát és az általa gyűjtött becses üzleti anyagot rendelkezése alá bocsátja; ezenfelül tüzbiztosítási üzletéből is nagyobb mérvben fogja az új társaságot részesíteni.

Mint hogy a társaság működését minden alapítási és szavazási költség nélkül fogja megkezdetni, azonfelül az alaptőke

egy részét maguk a Generali főügynökei jegyezték, ez új társaság előnyös fejlődése előre biztosítva van.

KÖZÖNSÉG KÖRÉBŐL.

I.

Barsvármegyéből való eltávozásom alkalmából, a midőn Léva városát, a kedves lévai járást s annak lakosait, kinevezés folytán, nagy időre vagy talán örökre elhagyni kényteleníttem: nem távozhatom el a nélkül, hogy jó barátaim- és ismerőseimtől, a kiktől, akaratomon kívül eső okok miatt, személyesen bucsut nem vehettem, legalább ez uton ne mondjak „Isten-hozzá“-ot; ugyan-éért a midőn nelhez szívvel végbucsat mondok, egyszermind kérem, tartsanak meg továbbra is — mint én — nagybecsült barátságuk-s jóindulatukban, a melyet elnyerni s megérdemelni mindenkor főtelevésem volt s lesz.

Isten áldja meg mindnyájukat!

Léva, 1890. márczius 1.

Barbur László.

II.

Tekintetes Szerkesztő ur!

A „Bars“ febr. 16-iki száma megemlékezvén a kaszinói jour fix-ről, a fölötti sajnálkozásának ad kifejezést, hogy ezen estélyek az öltözékek elbálialosodása által elvesztik családias jellegüket s a közönségben visszahatást keltenek.

A jour fix-rendező bizottság örömmel ragadja meg az alkalmat, hogy e véleményhez csatlakozását nyilvánosan kifejezze, de egyuttal érthetőnek találja, ha azok, kiknek a közönséggel szemben szerepük van, a régi szokás és saját izlésük szerint estély-öltözékben jelennek meg.

Tiszteletem nyilvánítása mellett vagyok a tekintetes Szerkesztőségnek

Léva, 1889. február 28.

alázatos szolgálja

Szölgvény Ferencz,
a kaszinói vígalmi bizottság elnöke.

III.

A legnagyobb áruház. Levelezőnk a következőket írja: A napokban jutott kezim közö Storch Emil hazánkban a Bécsben I. Salzthogasse 1. sz. a létező hírneves áruzállítócéggel tulajdonosának új nagy és képes árjegyzéke. Habár e nagy áruház őriási kiterjedéséről és sokoldalúságáról már gyakran hallottam, mégis elámtam e katalogus gazdag tartalma b í m u l a t o s o l e s ő á r a i, reális üzleti elzei és szolid szállítási feltételei fölött. E katalogus még érdekes olvasmányok is mondható, fiatalnak és öregnek, szegénynek és gazdagnak, uraknak és hölgyeknek. Az egyszerű pór, a szegény munkás épügy megalja ott szűkségleti cikkeket kellően megmagyarázva, mind minden állású jómódu polgár és a főúr. Ez a sokoldalúság valóban nagyszerű, és ez a katalogus több mint 100,000 példányban küldetik szét és kívánatra bárkinek ingyen és bérmentve bocsátatik rendelkezésére. Itt találhatók íveg, porcelán- és majolicaáruk, őr-, női- és gyermekruhák, ilyenek gazdák, munkások és munkásnők számára, őr- és nőruhaszövetek, Creton selyem, atlasz, vászon- és fehőrnemű, őr-, női- és gyermekfehőrnemű, háztartási tárgyak, őr-, dohányzó- és vadászszekők, kézi táskaik, himző munkák, gyapjú kendők, tricót-áruk, őr- és hölgykalapok, sapkák, cipők, férfi- és női-harisnyák, Jäger-féle áruk, gallérok és kézelők, asztali készletek, ággyterítők, lótarakók, keztük, illatszerek és szappanok, kelengyék uszjölöttek számára, kostümek, tavaszi- és nyári ruhák, cézrna és pannt, derékfűző, butorszővetek, butorok, szivarkahüvelyek, evő eszközök, esőköpenyek, szőnyegek, tűzmentes kazetták, plaidék, hálókümbősök, nap- és esernyők, ablakfüggönyök, nyakkendők, diszmiáruk, gyermekjátékok fali- és zsebszék, még pótkévy, thea, rum, cognac és jó valódi palackokborok is, és miúntin ez áruház zseniális tulajdonosa a nagy fogszerzésben keresi hasznát, mind ezen áruk szolidak és bámulatos olcsók. Azt hiszem, hogy mindenkinek sziveséget tettem, midőn az árjegyzékre figyelmeztetem. Egy levelező lapba kerül és a ki kívánja, azonnal meghaphatja.

IRODALOM ÉS MŰVÉSZET.

„A legújabb kor története.“ 1825 — 1880. (Irtá Marcell Henrik) ezimű, igen érdekes munka indult meg a legközelebb Lévai testvérek kiadásában. A nevezetes s szépen érzett hiányt pótolni hivatott munka, bár teljesen önálló mű, mégis a Ribáry-Molnár — Marcell-féle nagy népszerűségnek és elterjedésnek örvendő történelmi munka folytatásaként és kiegészítéséül tekinthető. — A munka rendkívül díszes kiállításban, nagy 8-drét alakban, 5 íves füzetekben jelenik meg; egy-egy füzet ára 30 kr. Az egész mű 20 — 25 füzet lesz. A füzetek minden hazai könyvkereskedés úján megszerezhető; de a kiadói hivatal előfizetést is nyit e vállalatra, még pedig elő lehet fizetni 10 füzetre 3, 20 füzetre 6 frtjával. Előfizetéseket elfogad: Nyitrai és Társá könyvkereskedése Léva.

Lévai piaci árak.

Rovatvezető: Kónya József városkapitány.

Buza: m.-mázsánként 8 frt 20 kr, 30 frt 50 kr. Kétszeres 7 frt — kr, 7 frt 30 kr. Rozs 7 frt. 20 kr. 7 frt 60 kr. Arpa 6 frt 50 kr. 8 frt — kr. Zab 7 frt 50 kr. 7 frt 80 kr. Kukoricza 5 frt — kr. 5 frt 40 kr. Bab 6 frt — kr, 6 frt 50 kr. Lenese 7 frt — 7 frt 50 kr. Köles 4 frt. 50 kr. 4 frt 80 kr

Nyiltér.

I.

Weisse Seidenstoffe von 60 kr. bis fl. 11.45. p. Meter — glatt und gemustert (ca. 150 versch. Qual.) — vers. roben- und stückweise porto- u. zollfrei das Fabrik-Depot G. Henneberg (K. u. K. Hoflieferant, Zürich. Muster umgehend. Briefe kosten 10 kr. Porto.

III.

Dr. Weisz Zsigmond, köz- és váltó ügyvéd irodáját helyben, a piactéren, Blum-féle házban megnyitotta.
Léva, 1890. márczius 1-én.

